

[Rigmor Christensen.]

om, at kursus er gratis, og at der ydes en vis godtgørelse for mistede indtægter under uddannelsen. Samtidig må det naturligvis pålægges kommunerne at udlevere denne tryksag til enhver ansøger. Jeg vil være taknemlig, hvis ministeren vil udtale sig herom.

I øvrigt vil jeg takke ministeren for, at der i cirkulæret vil blive optaget en henstilling til kommunerne om på lokal basis at etablere kursusvirksomhed for husmoderafløsere og hjemmehjælpere i eftermiddags- eller aftentimerne, hvorved de undgår at tage ophold uden for hjemmet.

Bestemmelsen om, at der skal kunne udsendes husmoderafløsere til lejlighedsvis afløsning af personer, der i hjemmet passer et barn med en fysisk eller psykisk lidelse, er meget vigtig. Uden på nogen måde at gå vore institutioner for nær — man kan jo nu engang ikke ansætte en hjælper for hvert enkelt barn — har jeg i flere tilfælde personlig erfaring for, at det handicappede barn har det bedst ved at forblive i hjemmet. Men det er forståeligt, at pasningen under alle omstændigheder kræver en umådelig psykisk arbejdsbyrde, og jeg vil derfor håbe, at kommunerne i videst muligt omfang vil udnytte denne mulighed, som loven giver.

For så vidt angår de tre grupper: hjemmesygeplejersker, husmoderafløsere og hjemmehjælpere, vil jeg gerne udtrykke ønsket om, at man, når man til sin tid har tilendebragt kommunesammenlægningerne, vil gå ind for en koordination af disse tre grupper, som tilfældet er på Frederiksberg. Her sorterer alle tre grupper under ét administrationsapparat, uanset at dette formelt hører under den private institution Frederiksberg Menighedssygepleje, der samarbejder med kommunen, og kommunen betaler samtlige udgifter. Det er alene sygeplejersker, der er tilsynsførende, og disse tilsynsførende aflægger altid et forhåndsbesøg, såfremt der rekvireres hjemmehjælp. Det er en stor betryggelse for patienterne og for de gamle, at det er en sygeplejerske, der kommer og taler med dem om problemerne, og det er også af betydning i de tilfælde, hvor lægen ikke med det samme kan konstatere, hvorvidt der er brug for hjemmehjælp eller sygeplejerske. Endvidere

vil en sygeplejerske jo også bedre kunne fastsætte varigheden af hjælpen i hjemmet. Desuden træder disse sygeplejersketilsynsførende ind, såfremt der er mangel på arbejdskraft inden for hjemmesygeplejen. En sådan koordination er således til gavn for alle parter.

Endelig er jeg glad for, at ministeren i bemærkningerne til lovforslaget har givet tilsagn om, at loven ikke kan, men bør administreres således, at der i påtrængende tilfælde straks ydes husmoderafløsning med efterfølgende rekvisition. Jeg har selv været ude for et tilfælde, som jeg omtalte ved lovforslagets første behandling, men jeg vil gerne understrege, at det er vigtigt, særlig for den enlige moder eller det udearbejdende forældrepar, hvor et barn bliver syg, at denne bestemmelse findes.

Til slut vil jeg sige, at det vel nok ville være rimeligt, om man tog op til overvejelse, hvorvidt der bør indføres obligatorisk betaling af en eller anden størrelse for den tid, der medgår til, at hjælperne skal fra det ene sted til det andet. I nogle kommuner er noget sådant etableret, men efter forskellige regler.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget.

Gunhild Due: Jeg er også glad for den stramning, der sker med hensyn til § 3, hvorefter husmoderafløsere skal kunne udsendes til lejlighedsvis afløsning af personer, der i hjemmet passer et barn med fysisk eller psykisk lidelse. Jeg er enig i, at bestemmelsen kan blive et godt supplement til de hjælpeforanstaltninger, vi har i lov om offentlig forsorg; men vi må desværre se i øjnene, at de steder, hvor der er mangel på husmoderafløsere, vil ordningen være illusorisk. Derfor er det også så vigtigt at stimulere tilgangen af husmoderafløsere.

Allerede under første behandling fremhævede jeg som væsentligt, at man nu måtte gøre kursus obligatorisk og derved skabe et mere stabilt korps af husmoderafløsere. Jeg er ikke enig i, at uddannelseskrav vil hæmme tilgangen af husmoderafløsere, tværtimod. Det fremgår jo også af et svar, vi har fået i udvalget, at afgang er mindst blandt de afløsere, der har gennemgået kursus. Når man ellers taler så